

Ko odzvoni zadnji zvonec v šolskem letu, se mladina iz učilnic zapodi v dir, vedoč, da jim vse poletje ne bo treba misliti na šolo. Podobno se ponavadi zgodi tudi z verniki v cerkvi. Če se malce pošalim: Jeseni odpada listje, poleti pa cerkvena skupnost. Pa nič zato, tudi kristjani imamo pravico, da se z družino za dalj časa odpravimo na počitnice in si vzamemo oddih, pomeni pa tudi majhno spodbudo, da v poletni načrt vključimo tudi nedeljsko sveto mašo, branje Svetega pisma in priprošnje Božjemu varstvu.

Počitniški dnevi, ki nas čakajo za vogalom, so kljub svoji ovojni privlačnosti za nas neke vrste skušnjava. Preizkušnja v tem, ali se bomo v času večjega ugodja znali Gospodu zahvaliti za lepe trenutke in ga ne vzeti za samoumevnega. Po dolgem dnevu, neomejenih aktivnostih in dobri družbi, s katero podaljšamo pozno v večer, pa bi že lahko rekli, da je dan izkoriščen. Kaj pa Jezus, gre tudi On na počitnice, da se odpočije od skrbi, ki mu jih povzroča človeštvo? Jezus ni ob nas le takrat, ko potrebujemo tolažbo, z nami čuti tudi vesele trenutke. Hvala Bogu, ki nam je tudi to pastoralno leto omogočil, da smo se lahko skupaj poglobljali v Božjo besedo, slavili Gospoda in krepili svojo skupnost.

Bodimo hvaležni za vse blagoslove, ki smo jih prejeli, kot tudi za vse lekcije, ki smo se jih naučili. Naj nam to uspešno leto, ki ga bomo proslavili na Vidovo nedeljo, vlije še več srčnosti in poguma za nadaljnje župnijsko udejstvovanje.

P. Vladimir Rufin Predikaka, sod. žup. uprav.

Slovesnost prvega svetega obhajila na Selih

*Bodi pozdravljen, zlati moj dan!
Duši pripravljen rajski je stan.
K angelski mizi prvokrat grem,
v srce prejeti Jezusa smem.*

Na nedeljo Svete Trojice, 26. maja, je bil pri Sv. Družini na Selih poseben, prazničen dan. Že slavalok pred cerkvijo z napisom »Dobrodošli, prvoobhajanci« je naznanjal, da bo ta dan v podružnični cerkvi potekala slovesnost prvega svetega obhajila. K evharistični mizi so letos prvič pristopili štirje otroci. Skozi celotno veroučno leto so se skupaj s p. Vladimирjem Rufinom Predikako skrbno in zavzeto pripravljali na dan, ko bodo smeli prvič sprejeti Jezusa v svoje srce. Sveto mašo je daroval p. Vladimir ob somaševanju p. Klemna Slapšaka, brat Robi pa je skrbel, da so otroci lepo sodelovali. Slovesnost je obogatil tudi MeCPZ Sv. Družine pod vodstvom organista Sandija Potočnika. Ob koncu sv. maše je sledila zahvala vsem, ki so pripomogli k tako lepi slovesnosti. V imenu staršev

Foto: Marko Vindiš

pa so bile besede posebne zahvale namenjene p. Vladimирju: »Obstajajo deli srca, za katere človek niti ne ve, da jih ima, dokler ne začuti ljubezni do otroka. Otroci so naše največje bogastvo. So iskreni, so razigrani, so nežni, so ljubeči in so gotovo tudi nagajivi. Vse to in še več se skriva v njihovih iskrivih pogledih in iskrenih dejanjih. Z iskreno hvaležnostjo v srcu se Vam najlepše zahvaljujemo za ves Vaš trud, vse trenutke, potrpežljivost in dobro voljo, ki smo jim bili priča, ko ste nas spremljali na naši poti za Jezusom.«

Iskrene čestitke Lari, Enji, Lini in Vidu! Vsem želimo obilo božjega blagoslova!

Prvo sveto obhajilo v Leskovcu

V Župniji sv. Andraža v Leskovcu je bil v nedeljo, 12. maja 2024, velik praznik. To ni bila običajna nedelja, posebej ne za 21 otrok, ki so prvič prejeli Jezusa v svoje srce. Tako velike skupine prvoobhajancev v Leskovcu ne pomnimo že dolgo, zato je bil ta dogodek res pomemben za celotno župnijo.

Ta dan so zelo težko čakali in so se nanj tudi dolgo pripravljali. Bili so nestrpni in so komaj čakali trenutek, ko so smeli prvič v svoje srce sprejeti Jezusa v sveti hostiji. Otroški duši se v teh letih ta dogodek močno vtisne v spomin, zato je bil ta dan za vsakega prvoobhajanca nekaj posebnega. Dan velikega veselja in hvaležnosti.

Poseben pa ni bil samo za prvoobhajance, ampak tudi za nas starše in naše družine. S ponosom smo gledali otroke v lepih belih oblačilih in bili hvaležni, da jih imamo, in za vse, kar nam s tem prinašajo.

Slovesnost prvega svetega obhajila sta vodila p. Vladimir in p. Klemen, brat Robi pa je skrbel, da so otroci lepo sodelovali pri obredu. Za krasno, nežno

petje so poskrbeli otroci otroškega zborčka, za kar jim iskrena hvala. Zahvala gre tudi p. Vladimirju, ki je naše otroke skozi vse veroučno leto pripravil na ta posebni dan in skupaj z njimi odkrivali veličino Božje ljubezni. Koliko truda, časa in potrpljenja je vložil v to, da je 21 mladih, nagajivih src pripravili na prihod Jezusa. Vsem prvoobhajancem želimo, da Jezus ostane njihov prijatelj. Naj vsakomur izmed njih vse življenje prinaša srečo v čisto in veselo srce.

Po blagoslov za varno vožnjo

Pri sv. Družini na Selih je v soboto, 4. maja, potekalo že 9. tradicionalno srečanje z blagoslovom motorjev in drugih dvokolesnikov. V lepem, sončnem vremenu se je pred podružnično cerkvijo po besedah organizatorjev zbralo več kot 100 motoristov, glavnina teh iz domače

župnije. Ti so pred novo motoristično sezono k blagoslovu pripeljali svoje jeklene konjičke – motorje, mopede, skuterje, kroserje, štirikolesnike in tudi oldtajmerje. Blagoslov je že po tradiciji opravil p. Jože Petek. Vsem je zaželel, da bi se z vseh svojih poti vrnilo srečno in brez nezgod, vsakemu motoristu pa je nato za »srečno rajžo« segel še v roko. Organizatorji so v spomin na srečanje tudi letos pripravili spominske nalepke.

Sv. Krištof, prosil za nas!

Kaj poroka sploh spremeni?

Poročni dan, na katerega smo se dolgo pripravljali in ki smo ga pričakovali, je za nami – kaj pa sedaj? Na dan, ko si izmenjata poročne zaobljube v civilnem obredu poroke, se spremeni vajin pravni status. Zakonska zveza je z zakonom urejena skupnost moža in žene, ki s seboj prinese tudi družbeno prepoznavanje para kot nove celice družbe ter z zakoni štiti dobrobit obeh in otrok, ki se bodo v to družino rodili. A krščanski zakon s seboj prinese še dodatno dimenzijo. Saj ste najbrž že slišali tisto pogosto retorično vprašanje: »Kaj nam bo poroka, če se imama že tako rada?« S krščansko poroko par dobi zakrament, blagoslov, Božjo milost, ki jima bo pomagala na skupni poti, ko bo marsikdaj naporna. S spolnostjo, ki postane del krščanskega zakona, lahko par drug drugega posvečuje. Ali torej poroka koristi? Zagotovo! Zakonska zveza je že sama po sebi drugačna od ostalih razmerij, saj se poročimo za celo življenje, in ne samo do prve krize v zakonu, prav tako si obljubimo večno zvestobo. Z nikomer drugim ne bomo v tem tesnem in telesnem ljubezenskem stiku

kot z možem ali ženo. Na poročni dan sklenemo zavezo, ki je ne bomo sklenili znova. Po poroki naša identiteta ni več povezana z nami ali našimi starši, ampak z našim/o možem/ženo. To je sporočilo, ki ga sodobna družba, ki promovira individualnost tudi v zakonu, težko sprejme. Ne moremo ustvariti razmerja enega mesa, če istočasno stremimo k popolni neodvisnosti. Namen zakona je, da iz dveh ustvari eno skupnost. To ne pomeni, da se zlijemo v eno osebo, da pozabimo na to, kdo smo, ampak zgolj to, da prenehamo razmišljati samo o svojih potrebah, upih in želja. Poroka zahteva, da v vse to vključimo tudi svojega/o moža/ženo. Midva sodiva skupaj. Veliko zakonov trpi, ker drugi ne morejo sprejeti te spremembe identitete, za kar so pogost vzrok starši zakoncev ali tesni prijatelji. Tudi pred njimi je naloga, da to novo skupnost sprejmejo. S poroko pa se začne tudi nova vloga, ki jo bomo živeli v življenju. Nismo več samo brat/sestra, sin/hči – pač pa postanemo mož ali žena. Možje so (izhajajoč že iz odlomka Ef 5,22–33) poklicani, da bi skrbeli za svoje žene, enako kot je Kristus skrbel za Cerkev. Kristus pa je za svojo Cerkev skrbel, ji služil, jo hranil, branil, opogumljal, ... tudi ko ga je Cerkev zapustila v vrtu Getsemani. To je merilo, kako mora mož skrbeti za svojo ženo! Sprejeti mora vlogo, ki mu jo je dal Bog – da je zaščitnik žene in doma, ne le na način, da brani njeno življenje, ko je v fizični nevarnosti, pač pa, da zanjo daruje življenje v drobnih, na pogled skorajda nepomembnih trenutkih. Hkrati je žena povabljena, da se obnaša do moža, kot se Cerkev obnaša do Kristusa. Z ljubeznijo, spoštovanjem, služenjem ... Te vloge gredo včasih proti določenim naravnim težnjam, ki jih imamo ljudje. Možje niso naravno nagnjeni k temu, da bi se žrtvoval, da bi naredili ženo za prioriteto. Prav tako tudi žene niso naravno nagnjene k temu, da bi sledile možu in mu dovolile, da bi jih vodil. Vsega tega se je v zakonu potrebno naučiti s potrpežljivostjo in Božjo milostjo.

Povzeto po: A. Hren, Ognjišče 06/21

DOGODKI

- Sela: blagoslov traktorjev, nedelja, 9. 6. 2024, ob 10.00
- Sv. Andraž: sv. maša pri Sv. Avguštinu, nedelja, 9. 6. 2024, ob 15.00
- Sv. Andraž: pevski nastop in nastop solistke, nedelja, 9. 6. 2024, ob 16.00
- Videm: Vidova nedelja (žegnanje), 16. 6. 2024, ob 10.00
- Janževa nedelja in blagoslov rož, nedelja, 23. 6. 2024, ob 10.00
- Sv. Andraž: gasilci in blagoslov temeljnega kamna za gasilski dom in večnamensko dvorano, nedelja, 30. 6. 2024, ob 10.00

Izdaja: Župnija sv. Vida – Videm pri Ptuju / Župnija sv. Andraž v Halozah
Odgovarja: p. Klemen Slapšak, župnik (klemen.slapsak@gmail.com; 041 - 318 130)